

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי-אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

ימים אחרונים לרישום

נשארו ימים אחרונים לרישום תלמידים לשנת הלימודים הבאה. רשת חב"ד, אהלי יוסף-יצחק ליובאוויטש, מציעה לציבור שישים בתיספור ומאות גני ילדים, בכל רחבי הארץ. מוסדות הרשת ידועים ברמתם הגבוהה ובפרסים שזכו בהם, והם פתוחים לקהל הרחב. משנה לשנה גדל והולך מספר ההורים המעוניינים להעניק לילדיהם חינוך במוסדות חב"ד, המלווה שמחה חסידית ואהבת-ישראל. פרטים על מוסדות חב"ד באזורים תוכלו לקבל בבית חב"ד הקרוב.

הכרטיסים אזלו

אזלו כל הכרטיסים לערב המיוחד של ידידי חב"ד, שיהיה אי"ה ביום חמישי הבא, אור לפורים קטן, בבנייני האומה בירושלים. צעירי חב"ד מבקשים להביע את התנצלותם לפני מי שלא הצליחו להשיג כרטיסים.

חדש במוזיקה

ליפא שמלצר משיק אלבום חדש - הנקודה היהודית, ובו שלושה-עשר שירים במגוון סגנונות מוזיקליים. ארי גולדוואג מגיש את אלבומו הרביעי - עם אחד, ובו שנים-עשר שירים בעברית ובאנגלית. בצלאל (צאל) גולד מגיש בעזרת המפיק נפתלי שניצלר את אלבום הבכורה שלו - צאלי ורוני. אחד-עשר שירים שכתבו טובי המלחינים. טל' 0704120-1700.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
5:02	5:35	5:50	5:11
6:03	6:38	6:44	6:08

311 בתי-חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

זהו, המלחמה בעיצומה

היעד של הדיפלומטיה העולמית הוא לשבור את כושר העמידה של הציבור, כדי שייאלץ לקבל את ההסכם האומלל שמנסים להכתיב לו

מתקפה עולמית מתוכננת היטב (צילום: Wikimedia Commons/Takver)

האבות. ההסכם המוצע לנו פשוט אינו מאפשר לנו להתקיים. שום ממשלה בישראל, גם אם היא חפה מאידאולוגיה ומקשר פנימי לארץ ישראל, לא תוכל לחתום על הסכם שמשמעותו המעשית - הפקרת אזרחי ישראל והקמת מדינת טרור בלב הארץ.

זמן להתאחד

אבל העולם, בסיוע הארגונים שנשתלו בכסף זר בתוך ישראל, לוחץ בכל-זאת, מאיים ומנסה להפחיד. מצייפים אותנו בתעמולה שקרית, שלפיה העדר הסכם הוא המסכן את הכלכלה הישראלית. העובדות הפוכות: הכלכלה הישראלית נפגעה קשה מאוד דווקא מגלי הטרור שהביאו הסכם אוסלו וכישלון ועידת קמפ-דייוויד ב.

תחשבו כמה עלתה לנו הנסיגה מרצועת עזה ומה מחירן של המלחמות שנאלצנו לנהל כנגד מדינת החמאס שקמה שם. עכשיו שכפול זאת ביהודה ובשומרון, כאשר כל מחבל טירון יהיה מסוגל לשגר טילים לעבר ירושלים, גוש דן וחיפה, ואף לאיים על נמל התעופה. איזו כלכלה תיווצר בתנאים מטורפים כאלה!?

עלינו להבין שאנו במלחמה על עצם קיומנו. אמנם אין זו מלחמה של טנקים ומטוסים, אלא קרב מדיני, אבל הוא קריטי לא פחות. וכשהיודים מרגישים שדוחקים אותם אל הקיר, הם יודעים להתאחד ולהפגין את עמידתם האיתנה, זו שבכוחה גברו על אומות גדולות וחזקות, בעזרת ה' שומר ישראל.

לכאורה נראה שהימים ימי שגרה. אנשים הולכים לעבודת יומם, מבלים בקניונים, יוצאים לנופש. צפירות אינן מנסרות בחלל האוויר. אבל זאת אשליה. אנחנו בעי-צומה של מלחמה ונתונים למתקפה משולבת, מתוכננת היטב.

אזהרתו של שר החוץ האמריקני מפני חרם על ישראל, אם לא תיכנע להסכם המוכתב לה, אינה פליטת פה. גם הקמפיין בשלטי החוצות ובאמצעי התקשורת על ההכרח להגיע להסכם "למען הכלכלה", לא נולד במקרה.

כמותו גם הצהרתו של שר האוצר, היודעת לתמחר את הנזק הכלכלי שייגרם בהעדר הסכם.

מי נוח יותר לכיפוף?

העניין פשוט למדי. מאז ימי קמפ-דייוויד ב (לפני כשלוש-עשרה שנים), כאשר ראש הממשלה אז, אהוד ברק, הציע את ההצעה המפליגה ביותר לערפאת וקיבל בתשובה את האינתיפאדה השנייה - ברור לעולם כולו כי אין אפשרות אמיתית להשיג הסכם. הערבים אינם מוכנים לזוז מילימטר מעמדותיהם, וגם הוותיקים הגדולים ביותר מצד ישראל אינם מתקרבים לתביעותיהם המפליגות של הערבים.

המציאות הזאת, שהייתה ידועה מראש, התבררה סופית במהלך המשא ומתן שנערך בשנה האחרונה. ברור עכשיו שאין אפשרות להגיע להסכם, שבו כל אחד משני הצדדים מוותר, והם מתכנסים להסכמה כלשהי. הדרך היחידה להשיג הסכם היא לשבור ולהכניע את אחד הצדדים.

מי מהצדדים נראָה נוח יותר לכיפוף ולהכנעה? כמובן, הצד הישראלי. זה אפוא היעד של הדיפלומטיה העולמית, החוברת לכוחות פוליטיים בתוך ישראל - לשבור את כושר העמידה של הציבור הישראלי, כדי שייאלץ להיכנע ולקבל את ההסכם האומלל שמנסים להכתיב לו.

אלא שלגודל האסון - ואולי בעצם למרבה המזל - אין לנו באמת לאן לסגת. כבר אין מדובר בחזון ארץ ישראל השלמה או בויקה עמוקה לנחלת

סיפור או הלכה?

ההלכתי. אלא ברור שכונתו באמירה 'סיפור' היא לסגנון שבו נכתבו הדברים.

חשיבות הלכתית

דוגמה לדבר: הגמרא מגדירה את ספר ויקרא ספר של הלכות. ולכאורה, הלוא גם בשאר החומשים יש הלכות ומצוות רבות. אלא שסגנון הכתיבה בספר ויקרא הוא הלכתי, ואילו שאר החומשים כתובים בדרך-כלל בסגנון סיפורי. לכן ספר ויקרא מוגדר ספר הלכה.

זו כוונת הרמב"ם בדבריו על מסכת מידות. היא כתובה בסגנון סיפורי יותר, המתאר את מבנה בית המקדש וסדריו. אבל בוודאי יש לה חשיבות הלכתית, ואף פרטים רבים בבית המקדש השלישי ייבנו על-פי הדברים המפורטים במסכת מידות. לכן חשוב ללמוד את ענייני המקדש גם בזמן הזה, שעלידי כך כאילו אנו בונים את הבית.

(שיחות קודש תשל"ו, עמ' 483, 496)

הדברים האלה צריכים הסבר: הלוא למסכת מידות היה היבט מעשי ביותר, שכן היא נכתבה בזמן שביית המקדש השני היה קיים. גם אחרי החורבן היה יכול להיות לה שימוש מעשי, כאשר מלכות רומי ביקשה לבנות את בית המקדש מחדש (אם כי חזרה בה לאחר מכן).

סגנון הכתיבה

ועוד יותר נדרש הסבר, שהרי כפי שאמר הקב"ה ליוחזקאל, עצם העיסוק בתורת הבית נחשב כבניינו. לכן אנו לומדים את ההלכות שהרמב"ם עצמו כתב בענייני המקדש, אף שאין בידנו לבנות את הבית ולבצע את עבודותיו, כי עלידי עצם הלימוד הקב"ה מעלה עלינו כאילו בנינו ועשינו את העבודות. איך ייתכן אפוא להגדיר זאת 'סיפור' בלבד?

אלא שהרמב"ם לא התכוון לומר שיש כאן 'סיפור' בלבד. כי אם מסכת מידות היא 'סיפור', הרי כל סדר קודשים, מסכתות זבחים, מנחות ועוד אינם אלא 'סיפור'; וגם למה הוא עצמו פירט את ההלכות המקדש בספרו

בהפטרות השבוע הקב"ה מצווה את הנביא יחזקאל ללמד את בני ישראל את צורת המקדש: "אֲתָהּ, בֶּן אָדָם, הֲגַד אֶת בַּיִת יִשְׂרָאֵל אֶת הַבַּיִת". הנבואה הזאת נאמרה ליחזקאל בתחילת גלות בבל, אחרי חורבן הבית הראשון, בשעה שבני ישראל ידעו כי הגלות תארך שבעים שנה (כדברי הגמרא).

המדרש מספר שיחזקאל תמה: הלוא בני ישראל שרויים בגלות ואינם יכולים לבנות את המקדש, ולשם מה להורות להם את צורת הבית? ענה לו הקב"ה שהעיסוק בתורת הבית כמוהו כעיסוק בבניינו: על בני ישראל לעסוק בהלכות בית המקדש, "ואני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית".

שימוש מעשי

על-פי הדברים האלה מתעוררת שאלה על דברי הרמב"ם בהקדמת פירושו למסכת מידות. המסכת הזאת מפרטת את מידותיו של בית המקדש, והרמב"ם כותב שאין זה אלא 'סיפור' שהוא זוכר מידת המקדש וצורתו ובניינו וכל ענייניו.

אמרת השבוע

מקור השמחה

אל האדמו"ר מגור, רבי ישראל אלתר, בעל ה'בית ישראל', נכנס יהודי מבוגר, שנראה שפוף ומדוכדך.

הרבי שאל מה מעיק עליו והיהודי נאנח ואמר: "אני מרגיש שכל תורתי ועבודתי הן להבל ולריק. ככל שהשנים חולפות מתברר לי שנשארתי אותו אדם גס וחומרני שהייתי, ואין התורה והמצוות פועלות בי שום התעלות והזדככות".

נענה ה'בית ישראל' ואמר: "ועצם עובדת היותך יהודי, שזכה לקבל את תורת ה' ומצוותיה – האם זה עצמו אינו מספיק כדי למלא את הלב ברגשות שמחה אין-סופיים?! איזה מקום יש לרגשות דכדוך ועצב כאשר זכינו באושר הגדול ביותר – להיות יהודים ולעסוק בתורה ובמצוותיה!".

פתגם חסידי

"ואתה תצווה הוא במשמעות של זירוז. משה נצטווה לחנך את בני ישראל במידת הזריזות, כי היא מביאה לידי חסידות ולכל המידות הטובות" (השפת אמת)

עזות פנים | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

עזות דקדושה

"ועשית ציץ זהב" (שמות כח, לו). אומרת הגמרא (זבחים פח, ב): "ציץ מכפר על עזות פנים". לכן נחרתו עליו המילים "קודש לה", לרמז שלא תמיד העזות מידה מגונה היא. יש גם 'עזות דקדושה'. כשמדובר בכבוד ה' ובכבוד התורה.

(חתם סופר)

מתי אסור לשתוק

זהו שנאמר (תהילים לט, ב), "אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי". עליו לשתוק מול מעשיו של הרשע "בעוד רשע לנגדי" – כל עוד מעשיו של הרשע הם "לנגדי", מופנים כנגדי באורח אישי. אבל כשהדבר נוגע בכבוד שמים, אין אני רשאי להיות עניו וסבלן, ואז אסור לשתוק.

(כתב סופר)

שמים וארץ

בדומה לזה יש לפרש את הפסוק "בשמים ממעל ועל הארץ מתחת": כשמדובר ב"שמים", בעניינים רוחניים, אזי "ממעל", צריך להשתמש במידת הגאווה, לא לוותר על דעתך; ואילו "ועל הארץ", בעניינים שבחומר הנוגעים בך בלבד, אזי – "מתחת", עליך להיות שפל-רוח ועניו.

(עולת חודש)

חוצפה יקרה

"בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגא" (סוטה מט, ב). קודם ביאת המשיח החוצפה תהיה דבר חשוב.

תהיה דרושה חוצפה רבה כדי לנהוג כיהודי ולעסוק בעבודת הקודש. בלי חוצפה דקדושה יהיה קשה בימים האלה לחיות כיהודי.

(רבי צדוק הכהן מלובלין)

בושה מפני ה'

אם יתבייש האדם בגלוי ובסתר מפני ה' יתברך בלבד, אין מעלה למעלה מזאת. אם האדם אינו מתבייש מפני ה', אלא הוא בבחינת עז פנים, זהו מפני שנדמה לו כי ה' יתברך רחוק ממנו.

(אורחות צדיקים)

פתיל תכלת

זהו שרמזו הכתוב "ועשית ציץ.. ושמת אותו על פתיל תכלת" (שמות כח, לולז). ציץ הוא מלשון ראייה, כמו "מציצ מן החרכים", שזו העבודה של הסתכלות כלפי מעלה, ועלידי כך יתבייש מה' יתברך. מזה יבוא לבחינת "ושמת אותו על פתיל תכלת", עלידי הסתכלות זו יגיע לבחינת יראה עילאה, המרומזת ב'תכלת', כידוע ש'תכלת' רומזת לבחינת יראה.

(אור התורה)

קדושה על הפנים

"ופיתחת עליו פיתוחי חותם קודש לה". על פניו של אהרן היה טבוע חותם הקודש, 'בפניו נכתב ובפניו נחתם' – על פניו של האדם כתובה וחתומה פנימיותו.

(רבי ברוך ממזיבוז')

התפילין והזיכרונות

מצב רוחו היה שפוף למדי. כמה שבועות קודם לכן מעד ונפל, וסבל משברים בגופו. נוסף על כך סבל מעוד בעיות רפואיות, בשל גילו, שכבר נשק לתשעים. יומיים לפני חג השבועות תשס"ט החמיר מצבו והוא אושפז במרכז הרפואי סאניברוק שבטורונטו.

ר' פינחס פיינשטאט, תושב טורונטו, היה חסיד גור נלהב, שכל חייו חי חיי קדושה וחסידות בלי פשרות. למרות גילו המתקדם, מוחו היה צלול וערני כשל אדם צעיר.

ידידו הטוב, הסופר הרב משה יעקב קנר, אף הוא חסיד גור, נסע אליו כדי להביא לו את הטלית והתפילין שלו ולסייע לו להתפלל.

"כמה נורא", נאנח ר' פינחס באוזניו, ידידו, "קרב ובא חג השבועות, ואיפה אני? במרכז הרפואי, בין לא יהודים, במקום להיות בבית הכנסת ולשמע את עשרת הדיברות".

הרב קנר הביט בו בעצב. בליבו הסכים עמו, ובכל זאת ניסה לעודדו: "איננו יכולים לדעת איזו טובה עלולה לצאת משהייתך כאן", אמר והתכוון לשיפור הרפואי שבעזרת ה' יתחולל. אלא שמן השמים פירשו את הדברים בכיוון אחר.

לצידו של ר' פינחס שכב עוד חולה. הרב קנר סקר אותו במבט שטחי. הלה היה קשיש, בעל שער שיבה. בתחילה סבר שהאיש איננו יהודי. גם מספרם המועט של היהודים באוכלוסייה המקומית תמך בהשערה הזאת.

כאשר ר' פינחס החל לכרוך את רצועות התפילין על ידו, הביט בו החולה השני בעניין רב. לתדהמת השניים פצה את פיו ואמר ביידיש: "אם אני יהודי. שמי מאיר-מענדל. נולדתי בשידלובצה שבפולין. כשחגגתי בר מצווה, לקח אותי אבי אל האדמו"ר רבי יחזקאל מאוסטרובצה הי"ד, והוא הניח עליי את התפילין. מיד לאחר מכן פרצה המלחמה הנוראה".

הרב קנר הסיק כי אירועי השואה גרמו ליהודי להתרחק מן היהדות. ואמנם, כשנשאל למקום מגוריו נקב בשכונה שכמעט אין יהודים גרים בה.

באותו רגע צלצל הטלפון סמוך למיטתו של מאיר-מענדל. כשהרים את השפופרת קרא בשמחה: "אה, מיסטר בליצ'ר, מה שלומך? תודה שאתה מתקשר אליי. מצבי הוטב.

בחדרי נמצאים יהודים דתיים. אחד בא להניח תפילין עם חולה יהודי..."

השם בליצ'ר העיר במוחו של הרב קנר זיכרון עמום. לפתע נזכר. בליצ'ר היה מכר של דודו, ולפני ארבעים שנה היגר מאנטוורפן שבבלגיה לטורונטו. הייתכן שזה המטלפן?

אף-על-פי שהסיכויים היו מועטים,

העז ואמר למאיר-מענדל: "אנא אמור למיסטר בליצ'ר שאחינו של יונה שרייבר נמצא כעת ליתכם!".

ההימור היה נכון. האיש מעברו השני של הקו שמח לקבל את דרישת השלום. כעת כבר הרגיש מאיר-מענדל קרבה רבה יותר אל הרב קנר. הלווא יש להם מכר משותף...

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

השן, נחש, משיח

אחד מבגדי הכהונה של הכהן הגדול היה החושן, שהכוהן הגדול היה לובש על צווארו. בחושן היו קבועות שתי עשרה אבני חן, שעליהן חקוקים שמות שנים עשר שבטי ישראל. אולם החושן לא היה בגד מפואר בלבד. בתוך קפלו היה מונח השם המפורש של הקב"ה. בני ישראל היו שואלים שאלות ומקבלים תשובות על ידי שאתיות באבני החושן היו מוארות.

זהו האורים ותומים, כפי שהתורה מצווה בפרשתנו: "ונתת אל חושן המשפט את האורים ותומים". האורים ותומים הוא "כתב שם המפורש שהיה נותנו בתוך כפלי החושן, שעל-ידו הוא מאיר את דבריו ומתמם את דבריו" (כדברי רש"י). על שם זה הוא גם נקרא 'חושן המשפט', שכן על-ידו ביררו בני ישראל את המשפט.

החיסרון בבית השני

מצב זה התקיים עד חורבן בית המקדש הראשון. לאחר מכן, בבית המקדש השני, לא היה בחושן השם המפורש, וכמו כן לא היו האורים ותומים. הכהן הגדול לבש את החושן, אולם בלי השם המפורש ובלי הסגולה הפלאית של 'אורים ותומים'.

נשאלת השאלה, איך היה אפשר ללבוש את החושן בלי מרכיב חשוב כל-כך של האורים ותומים? הלווא כל פרט בבגדי הכהן הגדול הוא פרט חיוני, שבלעדיו אי-אפשר; וכאן מוותרים על ליבו ונשמטו של החושן – האורים ותומים!?

הדבר מובהק (ראו לקוטי שיחות כרך יא, עמ' 133) מתוך עיון בפרטי הציווי בעניין החושן. התורה מפרטת את כל פרטי החושן, בלי להזכיר את האורים ותומים. לאחר מכן היא אומרת: "ונשא אהרון את שמות בני ישראל... לזיכרון לפני ה' תמיד". בכך מסתיים תיאור מרכיביו של החושן עצמו.

אחר כך בא עניין נוסף: "ונתת אל חושן המשפט את האורים ותומים... ונשא אהרון את משפט בני ישראל על ליבו". זה עניין נפרד – סגולת המשפט שהייתה בחושן, שעליה היו יכולים לשאול שאלות ולקבל תשובות. ומכיוון שזה עניין בפני עצמו, אין היעדרו מעכב ומונע מללבוש את החושן.

זה לעומת זה

נמצא שגם בבית השני היה החושן עצמו בשלמותו, ומה שהיה חסר הוא עניין המשפט – פעולתו של החושן בעולם. מצב דומה שורר גם בזמן הגלות. האמת האלוקית קיימת בכל תוקפה גם בתקופת הגלות, אולם היא חבויה ונסתרת, ואילו הכוחות השליליים גלויים ונראים חזקים. עבודתנו היא לא להתרשם מהעלם והסתר זה, ולגלות את האמת האלוקית, עד שתתגלה במלא זוהרה בגאולה העתידה.

מובא בספרי הקבלה (שער המצוות וטעמי המצוות לרבי חיים ויטאל, פרשת תצווה) שהחושן היה כנגד הנחש הקדמוני, שפיתח את חווה לחטוא בחטא עץ הדעת, והמסמל את מקור הרע. מכיוון ש"זה לעומת זה עשה אלוקים", הרי ה'חשן' הוא הניגוד של ה'נחש'. הזיקה ביניהם באה לידי ביטוי בכך שהמילים 'חשן' ו'נחש' מורכבות מאותן אותיות. החושן גם שימש לבידוד שאלות וספקות ברוח הקודש, ולכן הוא ה'לעומת זה' של ה'נחש', שמסמל נחשו אסור שמצד הטומאה.

עוד מובא בספרי הקדמונים ('מאורי אור' בערכו, בשם רבי אפרים מבעלי התוספות) ש'חשן' בגימטריה 'משיח'. משמעות הדבר שעלינו לברר את ה'נחש' ולגלות את ה'משיח' המסתתר בתוך המציאות, עד שיהיה בבחינת 'חושן משפט' – שהמשיח יתגלה מהעלמו ותתגלה פעולתו בעולם.

כשהסיר ר' פינחס את התפילין ביקש מידידו להתקרב אליו ולחש באוזנו: "נראה לי שהיהודי הזה לא הניח תפילין מאז ברה"מ מצווה שלו. הצע לו להניח תפילין".

הרב קנר עשה כדבריו אך מאיר-מענדל סירב בנימוס. "אחשוב על כך, אם אשנה את דעתי – אודיע לך", אמר. תשובתו, גם אם נאמרה בכבוד, נשמעה נחרצת למדי.

אלא שר' פינחס חשב אחרת. לפתע התנער ממיטתו, כאילו נמסכו בגופו הרצוף כוחות מחודשים, והוא קרא בלהט אל שכנו: "מאיר-מענדל, יש לך עכשיו הזדמנות! עליך לתפוס את המציאה שהתגלגלה לידך!".

מאיר-מענדל עדיין עמד בסירובו, אך ר' פינחס לא התכוון לוותר. הוא פנה אל הרב קנר: "משה, אם תצליח לשכנע אותו שנייה תפילין, המלאכים בשמים יצאו בריקוד של שמחה! אנחנו עומדים יומיים לפני מתן תורה, נו, שכנע אותו".

הרב חך בדעתו כיצד לשכנע את היהודי ואז נצנץ במוחו רעיון. הוא גחן לעבר מאיר-מענדל ולחש על אוזנו, כדי שר' פינחס לא ישמע: "לידך שוכב יהודי חולה ומלומד בסבל. מצבו הבריאותי אינו משופר, וגם מצב רוחו ירוד. אתה יכול לתרום לשיפור מצב רוחו וממילא גם לבריאותו. אנא, הנח תפילין ולו בעבור שכנך".

מאיר-מענדל הסכים. ידו הימנית הפשילה ברעד את שרוול ידו השמאלית, והיה ניכר שזה בא מהתרגשות ולא מחולשה.

ברגעים הבאים שרתה דומייה בחדר. מאיר-מענדל כרך את רצועות התפילין על ידו, ולאחר מכן הניח את התפילין של ראש. הוא הניח את ידו הימנית על עיניו וקרא: "שמע ישראל...".

באותו רגע הזדעזע גופו של מאיר-מענדל, והוא פרץ בבכי נסער. הדמעות ניגרו מעיניו ללא הפוגות. נראה שהוא עובר טלטלה רגשית עזה. "אינך יודע מה עשית לי", התייפח. "החזרת אותי באחת אל ימי ילדותי, אל הבית שלי... הכול חזר אליי, אבא, אימא... הרבי הקדוש מאוסטרובצה... התפילין שהניח לי!".

דקות ארוכות געה בבכי בלתי-נשלט ולא הצליח להירגע. "אני מודה לך", אמר לאחר זמן, ונשא לעבר השניים מבט של הכרת תודה – "גמלתם עמי חסד!". עיניו ברקו עתה באור חדש.

(על-פי סיפורו של הרב קנר ב'המודיע')

מהסתה בכיכרות לחיק העם היהודי

המספר נחשף

צ'ואנד עבר ברית מילה ובחר בשם דוד לשמו היהודי. הוא קבע עיתים לתורה עם הרב כובש והרב אוברלנדר. במהלך המסע שעשה הלך לבקש תשובות מסבתו בת ה-95. היא הודתה לפניו שמעולם לא רצתה לדבר איתו על יהדותה. בפגישה הזאת חשפה את זרועה והראתה לנכד את המספר שהוטבע עליה. בפעם הראשונה שמע דוד כי עשרות מבני משפחתו נרצחו בידי הנאצים על היותם יהודים.

לא כל יהודי הונגריה היו מוכנים לסלוח לו. לרבים מהם היה קשה לשכוח את נאומיו. אבל שלוחי חב"ד ביקשו לתת לו הזדמנות. "דוד עמד במשימה", אומר הרב כובש בחייו.

סודה של אימא

הרב כובש מספר על שיחה שניהל עם אימו של דוד: "היא נזהרה שלא לדבר עמו מילה על היהדות. לא אחת, כשראתה את פעילותו האנטישמית של בנה, רצתה לגלות לו שהוא יהודי, אבל חששה. אחרי שהפרשה התפוצצה, חשה הקלה. בעת האחרונה החל דוד להביא אותה לבית הכנסת, שבו לא הייתה מימיה!".

הרב כובש עצמו נולד בהונגריה להורים שיהדותם הוסתרה מהם. בהיותו בן שתיים עשרה החל להתחקות אחר שורשיו היהודיים. "נפגשתי

דבר לא הכין את הרב שלמה כובש (35), שליח חב"ד בהונגריה, להודעה שקיבל לפני כשנה וחצי: "אבקש לפגוש אותך. סגדי צ'ואנד". הרב היה בטוח שמהתלים בו. צ'ואנד, חבר פרלמנט בכיר מטעם המפלגה האנטישמית 'יוביק' בהונגריה, הוא מראשי המסיתים כנגד היהודים במדינה.

הרב ביקש מחבר לצלצל לטלפון שממנו נשלחה ההודעה, כדי לברר את זהות בעליו. "התברר שזה באמת הוא, צ'ואנד", מספר הרב כובש. "הוא ביקש להיפגש איתי. זה היה כמה ימים אחרי שנחשף שיש לו קרובי משפחה יהודים".

הפגישה שעשתה גלים

הרב כובש מסביר שבעיני יהודי הונגריה השם 'צ'ואנד' היה מילה נרדפת לשנאת יהודים. האם אפשר להיפגש עם אדם כזה? הרב כובש נועץ ברב ברוך אוברלנדר, אב בית הדין הרבני בהונגריה ושליח חב"ד. לאחר שהרב אוברלנדר התעמק בפסקי ההלכה העוסקים בשאלה מעין זו התיר לרב כובש להיפגש עם צ'ואנד.

את הפגישה הרב כובש לא ישכת. "הוא הביע חרטה על מעשיו ודיבוריו נגד היהודים, וביקש את סליחת העם היהודי, ובתוכם את סליחת חללי השואה הי"ד", מספר הרב כובש. "בין השאר שאל אם יוכל לבוא לבית הכנסת וללמוד יהדות. פגישתנו והתקרבותו לקהילה עשו גלים בתקשורת ההונגרית".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

חזרת הש"ץ

שאלה: כאשר מתארגן מניין בשעה שהאנשים ממחרים, האם נכון לעשות 'חזרה קצרה' במקום חזרת הש"ץ הרגילה?

תשובה: תיקון חז"ל שאחרי אמירת תפילת שמונה עשרה בלחש שליח הציבור חוזר על התפילה, כדי להוציא ידי חובה את מי שאינו בקי, ואפילו אם הציבור כולו בקי, עדיין הוא מחוייב לקיים זאת.

ב'חזרה' יש לדאוג שיהיו לפחות תשעה אנשים, המאזינים ועונים. כמובן יש להשתדל שהחזן יאמר את 'החזרה' בקול רם וברור, כדי שהנוכחים יוכלו לשמוע היטב כל מילה. על השומעים לעקוב אחרי החזן (עדיף מתוך סידור), ולענות 'אמן', 'ברוך הוא וברוך שמו' ושאר העניות בקול רם.

בכתבי האר"י ז"ל נאמר: "שמעלת החזרה יותר גדולה מן הלחש, ושניהם חובה, ולכן אין לבטל

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

משמאל: צ'ואנד. וייקרא שמו בישראל: דוד. מימין: הרב כובש והרב אוברלנדר (אוחז בגביע)

עם הרב אוברלנדר, התקרבת לחיי תורה ומצוות, למדתי במוסדות חב"ד בארץ ישראל וחזרתי להונגריה, הפעם כשליח חב"ד, הוא מספר. "זכיתי לקרב גם את הוריי, והם דווקא שמחו על הדרך שבחרתי".

והנה התוצאות: לרב כובש כחמשת אלפים חברים בקהילה, הוא חולש על שורת מוסדות, ובהם בית ספר, גניילדים, בתי אבות, ארגון נגד אנטישמיות, הוצאת ספרים ועוד. היותו יליד הונגריה מעניק לו יתרון: "אני מעורה גם בסגנון החשיבה ההונגרי, מה שמסייע רבות בקירוב יהודי המדינה", הוא אומר.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים לציין לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

